

ἡ πῦρ οὐσίαν ἢ μὴ φέροντος τόδε τὸ τέλος τῆ πόλει
 ὀφειλόμενοι, ἢ δημοσίαν, εἴτε δημοσιεύεσθαι, ὁ καὶ δι-
 λοὶ Σειδάς ἐν τῷ πωλητῆς, πωλητῆς, φησι, τῆς ὀφειλόν-
 των τῷ δημοσίῳ καὶ προφασίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων,
 ὅτι πωραστοὶ τὰς ἐστίας. ὑπέκειντο ἢ τῶν πωλητῆς καὶ
 ὅτι τὸ δὲ γραφὴν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον. ἐπι-
 καὶ οἱ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος, καὶ πρὸς ἀπὺ ἐπι-
 ἔχων, καὶ ὁ ἀποσασίαν γραφεῖς. τέτων γὰρ ἐστίας πα-
 λουώτες ἀπὸ καταβάλλον ἐἰς τὸ δημοσίον. Ἀρποκρατίαν
 ἢ πῦρ τῆς πεντηκῶς ἢ ταῦτα λέγει, πεντηκῶς ἢ πεν-

Α τικῶς εὐεδοῦν, καὶ πεντηκῶς οἰοῦν. πεντηκῶς ἢ μὲν, τέ-
 λος τί. καὶ πεντηκῶς οἰοῦν, οἱ τῆτο τὸ τέλος ἐπιλέγον-
 τες. πεντηκῶς εὐεδοῦν ἢ ἀντι τῆς πρῶτης πῦρ πεντη-
 κῶς ἢ. ταῦτα δὲ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ καὶ Μειδίῳ, καὶ ἐν τῷ
 πρὸς τὴν Λακείῳ ἀπὸ γραφῶν Δημοθένης. Ἐπει-
 δε ἐν τῷ πῦρ τῆς Εὐβέλου δωρεάν. ταυτὸν καὶ ὁ Σειδάς
 γράφει. ἐν ταῦτα ἢ ὁ Δεῖσος ἀφῆκε γέλωτος χάριν
 πεντακοσίων ἢ, ἀντι τῆς πεντηκῶς ἢ ἔπει. ὁ μὲν τοῖς
 τέτων νοῦς ἔσθ, πρὸς τῆτο ἐμὲ ἀναγκάζειν οὐ δὴν, εἰ
 μὴ πῦρ πεντακοσίων ἢ ὑπὲρ ἐμοῦ τῆ πόλει κατέθικας.

Νε. Λέγ' αὐτὸ τί ποτε καΐσι. Γρ. καὶ δὴ ὧ
 λέγω.

Εδοξε ταῖς γυναιξίν. ἡ αἰὴρ νέος
 Νέας ὀπιδυμῆ, μὴ ἀποδεῖν αὐτῷ, ὅτιν
 αὐ

Τῶν γυναικῶν ἀποκρίση ἀπὸ τὸν. ἡ ἢ μὴ θέλη
 Πρῶτερον ἀποκρίσειν, ἀλλ' ὀπιδυμῆ τ' νέας,
 ταῖς ἀποσβυτέμας γυναιξίν ἔστω τ' νέον
 ἔλκειν αἰὰ τὶ λαβομένης τῆ πατήρα.

Νε. Οἱμοι Προκρέσης τί μερον γυνήσμαι.
 Γρ. τοῖς γυνόμοις τοῖς ἡμετέροις πεισέον.

Νε. τί δ' ἡ ἀφαιρητῆ μ' αἰὴρ τῆς δημοσίου
 ἡ τῆς φίλων ἐλθόντες; Γρ. ἀλλ' οὐ κῦ-
 εἰ

Υπὲρ μέδιμονίς αἰὴρ ἐδέξῃ ἐπι.
 Νε. Ἐξωμοσία δὲ οὐκ ἔστιν. Γρ. οὐ γὰρ δεῖς εἰς εἰ-
 φῆς.

Νε. Ἀλλ' ἐμποροῦ ἢ σὺν ἡμῶν. Γρ. κλάει σὺ.
 Νε. τί δὴτα χεῖρ ἔδρανε; Γρ. δεῖρ ἀκολοθεῖν ὡς
 ἐμέ.

Νε. Καὶ ταῦτ' αἰάγνη μουσι. Γρ. Διομή-
 δεῖα γε.

Νε. Ὑποσέρεσμαινῶν ἀπὸ τὰ τ' ὀειγαίς
 Καὶ κλήμαθ' ὑπόθε σὺν κλάσασα τέτταρα,
 καὶ ταμίνωσμαι, καὶ ἀπὸ τὰς τὰς ληκῶνας.
 Ὑδατός τε κατασθῶ τούσρακον ἀπὸ τ' θύρας.

Γρ. ἡ μὲν ἔτ' ὀνήσῃ σὺ καὶ σεφάνω ἐμοί.
 Νε. Νῆ τ' Δ' ἡ πῦρ ὡς γὰρ πῦρ κλειών.

Οἶμαι γὰρ ἐνδον ἀπὸ πεισέδομαι σ' αὐτῆρα.

Σχόλια. Ανατί.] μὴ τιμωραμῶνας ὑπὸ τῆς βίας
 Προκρέσης.] ἐπεὶ πολλὰ κίς εἴρη τ' ἔκρινεν.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Προκρέσης ἐπὶ νουμῖα ληστῆ τι-
 νος, οὐ μέμνη τ' Παναθῆνας ἐν τῶν Ἀττικῶν ἔτω γράφων,
 πρὸς τούτῳ τῷ Κηοιστῶ ληστῶ Πολυπήμενα ὄνομα,
 Προκρούσῃν ἢ ὀπιδυμῆ ὀνομασῶν ἀπέκτενεν. πρὸς τῆτον
 ἢ ἰσως Δεῖσος ἀφῆκε πεισέδομαι.

Σχόλια. Ὑπὲρ μέδιμον] νόμος ἡ ταῖς γυναιξίν,
 ὑπὲρ μέδιμον τὶ μὴ σὺν ἀλλάσσειν. ἐκ ἔσθται αὐτῶ φη-
 σιν οἱ ἀνδρες ὑπὲρ μέδιμον κύριοι ἐπεὶ ἢ ἀντίστραπῆ
 ἢ πολιτεία. Ἐξωμοσία] ἔνορκος παρατήσις δι' εὐλοχῶν
 αἰτίαν. ἐξωμοσία ὅτιν τὶς φάσκει ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἐ-

B IV. Dic, ipsum quid est? AN. Et iam tibi di-
 co,

Apparuit mulieribus, si vir iuuenis
 Iuuenem cupiat, non subagitare ipsam, ante-
 quam

Vetulam pulset primum: si autem non velis,
 Prius pulsare, sed cupiat iuuenem,
 Vetulis mulieribus sit iuuenem

C Trahere in aliquid capientes clauis.
 IV. Hei mihi, verberator hodie fiam?

AN. His enim legibus nostris obediendum.
 IV. Quid autem, si auferet me vir civium

Vel amicorum venientes? AN. sed non domi-
 nus,

Super mensuram est vir nullus amplius.
 IV. Periuurium autem non est. AN. non enim

D opus est versione.
 IV. Sed mercator esse causabor. AN. Fleas tu.

IV. Quid certe oportet facere? AN. Huc sequi
 ad me.

IV. Et hac necessitas mei est. AN. Diome-
 dea.

IV. Sterne nunc primum origano,
 Et vitis suppone frangens quatuor,
 Et coronam, et appone lecythos,

E Aquaeque pura lagenam ante ianuam.
 AN. Certè quidem emes tu et coronam mihi.

IV. Per Iouem si circa cerea,
 Puto enim intus cadere te statim.

τίνα ἐγκαλέμαχος μὴ δεῖν εἰσαγγεῖσθαι δικῶν. εἴτα καὶ πῦρ
 αἰτίαν δι' ἡ καὶ ἐπιγνώμιος ἢ δικῶν, εἰ δ' οὐκ ἔστι λόγος
 ἀξιοῦν, εἰ δ' οὐκ αὐτῶ ἐξωμοσία χεῖρ ἔσθται. καὶ οὕτως δι-
 γράφει τῶ δὴν. καὶ ἐξωμοσία ἀπὸ πηροῦσε. καὶ ἐξωμοσία
 τὸ μὲν ὄρκος ἀπὸ ἀπὸ τῶ πρῶτον τινὰ δὲ γὰρ νότον ἢ πρὸ-
 φασιν ἑτέραν τινὰ. Ἐμπορος] πρὸ φασί (μα) ἢ ἐμπορός
 ἐπεὶ ἐκ ἔσθται οὐκ οἱ ἐμποροί. Διομήδεια] ὅτι Διομή-
 δεῖς ὁ Θράξ, πόρνας ἔχων θυγατέρας τὲς παρὶόντας ἐξέ-
 νες ἐξείλετο αὐταῖς σὺν εἶναι, ἕως οὐ κόρον ὅσῳ ἔσθ
 λωθῶσιν οἱ ἀνδρες. ἄς ἔσθ ὁ μῦθος ἡπὸ τῶν ἀνδρῶν ὅσῳ
 ἔσθται. Ταμίνω (α) σεφάνω (α) ὡς οἱ κηροί. Σεφάνω.] εἰ-
 δος κηροῖν, ἀπὸ πεισέδομαι ἢ τεθνήξεται.



ETERA NEA, ΓΡΑΥΣ,
 ΝΕΟΣ.

Νε. ΠΟῖ τῆτον ἔλκεις σὺ; Γρ. τὸν ἐμαυτῆς
 εἰσαίγω.



ALIA IUVENCULA, ANVS,
 IUVENIS.

IVVE. Quid hunc trahis tu? AN. hunc mei
 ipsius induco.